

עפ"ג 50/09/14 - פארס חגאג נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

02 נובמבר 2014

עפ"ג 50-09-14 חגאג נ' מדינת ישראל

לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת מרשק מרום כב'
השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

פארס חגאג

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד דורון לוי

ב"כ המשיבה עו"ד מיכל מזור

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. המערער הורשע על פי הודאתו בת"פ 13-06-39243 ובתיק פל"א 122147/14 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) בהסעת 5 שוהים בלתי חוקיים ברכב שהורד מהכביש כאשר הוא נושא לוחיות זיהוי מזויפות, בנהיגה בפזיזות וברשלנות, תוך מעבר צומת באור אדום, נסיעה בשוליים ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח, בהפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בגרימת תאונה ובהפרת הוראה חוקית ונידון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ל- 6 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לתשלום קנס בסך 20,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו, לחתימה על התחייבות בסכום של 40,000 ₪ בתנאים המפורטים בגזר-הדין, לשנת פסילה בפועל ול- 6 חודשי פסילה על תנאי בתנאים המפורטים בגזר-הדין והרכב ששימש להסעת השב"חים חולט.

הערעור מכון כלפי גובה הקנס וחלף המאסר במידה והמערער לא יוכל לשלם אותו.

2. ב"כ המערער טוען בהודעת הערעור ובטיעונו בפנינו כי שיעור הקנס אינו מידתי בצורה קיצונית, אינו עמוד 1

מתחשב במצבו הכלכלי של המערער וחורג מרף הענישה הראוי בתוך מתחם הענישה שקבע בימ"ש קמא.

ב"כ המערער טוען כי הסתמכותו של ביהמ"ש קמא על פס"ד עמר בכל הקשור לגובה הקנס איננה מוצדקת שכן באותו מקרה מדובר היה במי שהסיע שבעה שב"חים, לא חולט ערבון בסך 20,000 ₪ ואילו במקרה נושא הערעור שבפנינו חולטו 2,000 ₪ וכן חולט הרכב ששימש להסעת השב"חים ולביצוע העבירות נושא גזר-הדין.

ב"כ המערער טוען כי בימ"ש קמא לא התחשב כי המערער היה במעצר בית מלא כשנה תמימה עובר לגזר-הדין וכי נידון לביצוע עבודות שירות במשך 6 חודשים, כאשר במהלך כל אותה תקופה נמנע ממנו לפרנס את משפחתו, ובמיוחד את הוריו החולים.

3. ב"כ המשיבה תומכת בעונש הקנס שהוטל על ידי בימ"ש קמא ובתקופת המאסר שנקבעה חלף אי תשלומו וטוענת כי ביהמ"ש קמא הקל עם המערער בכל הקשור למשך תקופת המאסר בפועל שהטיל עליו ולדרך ריצויו ומשכך מן הראוי היה להחמיר עמו בכל הקשור לגובה הקנס שכן העבירה של הסעת שב"חים נועדה להשגת רווח כלכלי.

4. עיון בסעיף 25 לגזר-הדין של ביהמ"ש קמא מעלה כי הוא סבר, ובצדק, כי עבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים נעשית על רקע כספי ובנסיבות אלה קיים אינטרס ציבורי להשתת עונש כספי אשר יהווה מסר ברור בדבר היעדר כדאיות כלכלית לביצוע העבירה.

5. אנו רואים עין בעין עם ביהמ"ש קמא אמירה זו, במיוחד כאשר המערער עבר עבירות נוספות, חמורות לא פחות, בנוסף לעבירה של הסעת חמישה שב"חים.

עם זאת, אף אנו סבורים, כפי שסבר בימ"ש קמא בסיפא סעיף 25 לגזר-הדין, כי בקביעת גובה הקנס יש להתחשב במצבו הכלכלי של המערער.

6. באשר למערער שבפנינו, מדובר במי שאין לו עבר פלילי, שפעל מתוך רצון לסייע לפרנסת משפחתו ומתסקיר שירות המבחן שהיה בפני ביהמ"ש קמא עולה כי הוא מסייע בפרנסת המשפחה, לרבות הוריו החולים (ראה המסמכים נ/1 ונ/2 שהוצגו בפני ביהמ"ש קמא), ומשכך יש בעובדה שלא יכול היה לעשות כן במהלך תקופת מעצר הבית שבו היה נתון, ובמהלך ביצוע עבודות השירות, כדי לגרום להקלה בגובה הקנס שהוטל עליו.

7. איננו מתעלמים מעונש המאסר לריצויו בעבודות שירות שהוטל על המערער, אשר מתחשב בכל הנסיבות המקלות שנטענו על ידי בא כוחו ובפני בימ"ש קמא ובפנינו, אך גם אם מדובר בעונש שאיננו חמור, הרי אין להחמיר בקנס, תוך פגיעה בפרנסת משפחתו של המערער משום ההקלה הנטענת על ידי ב"כ המשיבה בעונש המאסר בפועל.

8. לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את הערעור ומחליטים כי המערער ישלם קנס בסך 10,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתם וזאת בתנאים שנקבעו על ידי ביהמ"ש קמא.

יתר חלקי גזר-הדין בת"פ 39243-06-13 (בימ"ש השלום בפתח תקווה) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום ט' חשוון
תשע"ה, 02/11/2014
במעמד ב"כ הצדדים
והמערער.
אברהם טל, נשיא
אב"ד

מרשק מרום, שופטת
ד"ר שמואל בורנשטין,
שופט